

قهار

کلیدواژه: قاهر، قهار، صفات خداوند، قرآن، حدیث.

پرسش: در مورد قاهر و قهار (صفات خداوند) با توجه به لغت، قرآن و حدیث توضیح دهید؟

فهرست مندرجات

- ۱ - واژه شناسی
- ۲ - در قرآن و حدیث
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

واژه شناسی

صفت «قَهَّار (بسیار چیره)»، مبالغه در «قاهر (چیره)» از مادهٔ «قهر» به معنای چیرگی است. از این روست که قاهر و قَهَّار، دو صفت نسبی هستند که بیانگر گونه‌ای از پیوند یک موجود با موجودی دیگرند.

در قرآن و حدیث

قرآن کریم، صفت «قاهر» را دو بار با تعبیر: «هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ»

[۱] [۲] اوست چیره بر فراز بندگانش» و صفت «قَهَّار» را شش بار همراه با صفت «واحد (یکتا)» به‌کار برده است. در احادیث، چیره بودن خدای سبحان، به‌گونه **مطلق** و نسبت به همه چیزهاست. از سوی دیگر، چیره بودن خدا، مانند چیره بودن آفریده‌ها نیست؛ چرا که چیرگی آفریده‌ها معمولاً با حیله و نیرنگ و درماندگی آمیخته است و چیره بودن آنها از یک جهت، همراه با مغلوب بودن از جهتی دیگر است. چیرگی خدای والا، به این معناست که چون موجودات، آفریده خدا هستند و به او پا برجایند، در هستی و همه شئون خود، به او نیازمندند و در پیشگاه او، جامه خواری و بینوایی بر تن دارند.

پانویس

۱. ↑ انعام/سوره ۶، آیه ۱۸.
۲. ↑ انعام/سوره ۶، آیه ۶۱.

منبع

حدیث‌نت، برگرفته از مقاله «قاهر و قهار» تاریخ بازیابی ۱۳۹۶/۳/۷.